

[Poulsgaard]

»Hvilke kommentarer har ministeren til Jyllands-Postens oplysninger af 12. december 1983 om en person, der trods det, at han ved, han har AIDS, fortsætter med at påføre andre mennesker sin sygdom?«

Begrundelse

Som det er ministeren bekendt, fremsatte fremskridtspartiet den 1. november 1985 et forslag til lov om ændring af lov om bekæmpelse af kønssygdomme. Ifølge dette lovforslag ønskede fremskridtspartiet, at AIDS kom ind under den almindelige lovgivning om kønssygdomme, en regel, man har blandt andet i Sverige. Ministeren og det samlede folketing afviste pure fremskridtspartiets lovforslag, og ministeren spurgte dybt forarget, om spørgeren ville forbyde AIDS-smittede at have seksuel kontakt med andre – og det vil jeg rent faktisk. Hvis jeg dræber en mand forsætligt, bliver jeg sat fast, og det er også et indgreb i min seksuelle frihed. Man kan også blive udsat for sygdom eller trafikuheld, der gør, at man ikke kan fungere seksuelt, og det er selvfølgelig ulykkeligt for de mennesker, det går ud over, men vi kan ikke tillade, at folk, høs hvem der er konstateret AIDS, påfører andre den sygdom, som indtil nu har været dødbringende. Vi må – selv om det er beklageligt – bruge de midler, samfundet har til rådighed, for at stoppe udbredelsen af denne sygdom, samtidig med at vi sætter ind med forskning og oplysning, men i dette specielle tilfælde bør ministeren medvirke til, at den pågældende bliver stoppet – om vi så skal bruge straffelovens regel om legemsbeskadigelse.

Svar (19/12 85):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det fremgår af de oplysninger, jeg har indhentet om den pågældende sag, at den person, der er tale om, i april 1985 blev undersøgt for AIDS-virus-antistoffer på Marselisborg hospital og blev fundet antistofpositiv.

Den pågældende har modtaget rådgivning om seksuel omgang med andre.

Den pågældende følges fortsat i ambulatoriet på Marselisborg hospital. Hospitalet har oplyst, at der ikke er holdepunkter for at an-

tage, at den pågældende ikke følger den rådgivning, hospitalet har givet ham.

Jeg kan tilføje, at jeg fortsat mener, at information, rådgivning og frivillig undersøgelse er de vigtigste elementer i kampen mod udbredelsen af AIDS, og at jeg stadig ikke mener, at kønssygdomsloven giver mulighed for at gennemføre de foranstaltninger til bekæmpelse af AIDS, som jeg finder er rigtige.

Spm. nr. S 416

Til *forsvarsministeren* (12/12 85) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren oplyse, om regeringen fortsat søger at lægge pres på SAS for at begrænse piloternes frie erhvervsvalg?«

Begrundelse

Ministeren har i svaret af 26. november 1985 på spørgsmål nr. S 294 bedyret, at regeringen ikke lægger pres på SAS for at begrænse piloters ret til efter tjenesteplichtsperiodens udløb at søge anden beskæftigelse, herunder som piloter i SAS.

Som nævnt i Ekstra Bladet den 28. november 1985 kan det være svært at se, at der ikke er tale om pres, når ministeren samtidig i svaret måtte erkende, at trafikministeriet ved møder med SAS har forsøgt at få SAS til at rekruttere færre piloter end planlagt.

Og ifølge Berlingske Tidende den 10. december 1985 mener ministeren, at det er et spørgsmål, om det er acceptabelt for Danmark – som et af de tre lande, der står bag SAS – at der er en så væsentlig afgang på pilotområdet. På den baggrund vil ministeren tage sagen op i regeringen. Samtidig vil ministeren ikke hæve pilotlønningerne i forsvaret, hvilket budgettet jo ikke tillader.

Derfor kan ministerens udtalelser kun forstås således, at ministeren fortsat vil forsøge at lægge pres på SAS – med det resultat, at piloternes frie erhvervsvalg reelt begrænses, og at piloterne risikerer at blive stavnsbundet i forsvaret.

Svar (20/12 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg skal på ny oplyse, at regeringen ikke lægger pres på SAS for at begrænse forsva-